

Harangszó

XVIII. évf. 04. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2014. január 26.

Olvasmány: Iz 8,23b - 9,3

Evangelium: Mt 4,12-23

Szentlecke: 1Kor 1,10-13.17

ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP

Jövő vasárnap (**URUNK BEMUTATÁSA**) szentírási szakaszok: **olvasmány:** Mal 3,1-4; **szentlecke:** Zsid 2,14-18

EVANGÉLIUM (Lk 2,22-40): Mikor pedig elteltek a tisztulás napjai, Mózes törvénye szerint felvitték őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, amint az Úr törvényében írva van: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve” [Kiv 13,2.12], és hogy áldozatot mutassanak be, amint az Úr törvénye mondja: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát” [Lev 12,8]. Élt pedig Jeruzsálemben egy ember, Simeon volt a neve, igaz és istenfélő férfiú, aki várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt benne. A Szentlélek kijelentette neki, hogy halált nem lát, amíg meg nem látja az Úr Felkentjét. Ekkor a Lélek ösztönzésére a templomba ment. Amikor szülei bevitték a gyermek Jézust, hogy a törvény szokása szerint cselekedjenek vele, karjaiba vette őt, és Istent magasztalva így szólt: „Most bocsátd el, Uram, szolgádat a te igéd szerint békességben, mert látták szemeim a te megváltásod [Iz 40,5], melyet minden nép színe előtt készítettél [Iz 52,10], világosságul a pogányok megvilágosítására [Iz 42,6; 49,6] és dicsőségére népednek, Izraelnek” [Iz 46,13]. Apja és anyja csodálkoztak mindazon, amit róla mondtak. Simeon megáldotta őket, anyjának, Máriának pedig ezt mondta: „Íme, sokak romlására és feltámadására lesz ő Izraelben; jel lesz, melynek ellene mondanak; és a te lelkedet tör járja át – hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai.” Volt egy Anna nevű prófétaasszony is, Fánuel leánya, Áser törzsből. Nagyon előre haladt már napjaiban, miután férjével hét esztendeig élt szüzessége után; nyolcvannégy éves özvegy volt, és nem vált meg a templomtól, böjtöléssel és imádsággal szolgált ott éjjel és nappal. Ő is odajött ugyanabban az órában, dicsérte az Urat, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Izrael megváltását. Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, az ő városukba, Názáretbe. A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt vele.

Elmélkedéshez:

- Mi az én legnagyobb ajándékom, amit az Úrtól kaptam, és amit imádságban bemutatok Neki?
- Emlékszem-e olyan helyzetre, amikor valaki megvilágosodott, én pedig megdicsőültem a hitemben?
- Szemléljük a Szűzanyát, aki büszke édesanyaként bemutatja a Gyermekeit az Úrnak, és akiről elhangzik a prófécia: „a te lelkedet tör járja át”! Mit jelent nekem ez az asszony?

Beszámoló-rovat: Képviselő-testületi ülés - január

Az elmúlt évről szóló plébániai beszámoló és költségvetés kapcsán plébániai költségeink és bevételeink arányáról beszélgettünk. A bevételeink összességében nézve a tervezetthez képest kissé elmaradtak. A szentmisék látogatottságának emelkedését is jelezte ősszel a perselyadományok gyűjtési eredménye, de így is csak megközelítette a 2012-es szintet. A kiadások (a templom fenntartásának költsége, irodai kiadások, közüzemi kifizetések összegei) emelkedtek, ezért anyagi helyzetünk megrendült. A végső zárszámadásról februárban szavaz a testület. Mindezek mellett szó esett arról is, hogy sikerült több fontos javítást, építkezési munkát elvégezni. (Vizelevezetés, az udvar rendezése, útépités, a toronytető ablakainak cseréje, stb.) Ezeket pályázatok elnyerésével sikerült megvalósítani. A fentiekből azt a tanulságot vontuk le, hogy egyrészt takarékosabb megoldásokat kell keresni (pl. a fűtésre), jobban oda kell figyelni a közösségi tereink költségeinek racionalizálására, ebben közösségeink együttműködésére számítunk. Mindezek mellett, kérjük a kedves hívek áldozatos támogatását. Kérjük, hogy erejükhez, lehetőségeikhez mérten éves egyházi hozzájárulásukkal («egyházi adójukkal») támogassák plébániánkat. (Ennek megajánlott összege az évi jövedelem 1 %-a) A jó szándékú segítséget köszönjük szépen.

Dobay Péterné

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

Ismeret rovat: Gondold át 1. A templom kapuja

Már gyakran beléptünk a templomba a kapun át, és az mindannyiszor mondott nekünk valamit. Meghallottuk-e a szavát? De hát miért is áll ott az a kapu? Talán csodálkozol, hogy ezt kérdelem. Azt gondolod, a felelet éppenséggel nem nehéz: hát azért, hogy ki - és bemenjünk raj-

ta. Ez igaz is. Ám a ki - és bemenéshez még nincs szükség kapura! Megtenné a szolgálatot egy nyílás is a falon, és ehhez elég volna egy erős deszkaajtó. Az emberek könnyen ki- és bejárhatnának rajta, olcsóbb is volna és a célnak jobban megfelelne. De "kapu", az bizony nem volna. A templomkapu többet akar, mint egyszerűen ilyen hétköznapi célt szolgálni: a kapunak mondanivalója van. Figyeld csak meg, amikor átlépsz a küszöbön, mindjárt érzed: "Én most elhagyom a külső világot, én most bemegyek." Kint terül el a világ, a szép világ, telve erős étellel, tevékenységgel. De van benne sok csúnya és alantas is. Valami vásári jelleg ül rajta: mindenki csak szaladgál, mindenki csak terpeszkedik benne. Nem akarjuk éppen profánnak nevezni, de van valami ebből rajta. A templom kapuján át azonban a vásártól elkülönített csendes és szent belsőségbe lépünk, a szentélybe. Kétségtelen, hogy minden dolog Isten alkotása, minden az Ő ajándéka. Ő mindenütt ránk találhat. Minden dolgot úgy kell fogadnunk, amint az Isten kezéből jön, és meg kell azt szentelnünk kegyeletes lelkünkkel. És az emberek mégis mindenkor meg voltak győződve arról, hogy egyes helyek különösen is szentek, és Isten számára vannak lefoglalva. A kapu a külső és a belső világ között áll, a piac és a szentély között, a között, ami a világhoz tartozik, és amit Istennek szentelnek. És ha valaki átlép a kapun, akkor ez így szól őhozzá: "Hagyd kívül azt, ami nem oda való, hagyd kint azokat a gondolatokat, kívánságokat, gondokat, a kíváncsiságot, a hiúságot. Hagyj kint mindent, ami nincs megszentelve. Tisztulj meg, mert szentélybe lépsz mostan." Ne lépi át sebtében a kapun! Egészen lassan kellene a kapun át bemennünk, és lelkünket kitárnunk, hogy meghalljuk, mit mond. Sőt előzőleg egy kissé meg is kellene állnunk, hogy templomba lépésünk megtisztulás, összeszedettség legyen. De a kapu még többet is mond. Figyeld csak meg, hogy amikor átlépsz rajta, önkéntelenül fölemeled a fejedet és szemedet. Tekinteted elő-

szőr a magasba szökik, majd széttekintesz, a kebel kitágul, a lélek megnő. A templom magas tere a vég nélküli örökkévalóságnak, az égnek jelképe, amelyben Isten lakik. Igaz, hogy a hegyek még magasabbak, és mérhetetlen ott kint a kéklő messzeség. De mindez nyíltan áll, nincs határolva, s nincsen alakja. Ezt a teret azonban lefoglalták és elkülönítették Isten számára. Érette alakították és képezték ki ilyen szentül. Megérezzük a fölfelé törő oszlopokon, a széles, erős falakon, a magas boltozaton: igen, ez egészen különös, bensőséges módon az Isten háza, Isten lakása. És a kapu bevezeti az embert a titokba. Azt mondja neki: „Vesd el, ami kicsinyes, el mindazzal, ami lenyom. Ki a mellett, fel a szemekkel, a lélek szárnyaljon szabadon! Isten temploma ez, és egyszersmind saját énednek is mása, mert te Isten élő temploma vagy. Isten temploma a tested és a lelked. Tágítsd hát ki, tedd nagygyá és szabaddá!” „Emeljétek fel a fejetekeket ajtókat. Táruljatok örök kapuk: És a dicsőség Királya bevonul”. - hangzik felénk az Írás szava. Halld meg te is ezt a fölszólítást. Mit használ neked a kőből és fából épült templom, ha te magad nem vagy Istennek élő temploma? Mi hasznod belőle, ha hatalmas kapu vezet abba, és hatalmas ajtószárnyak tárulnak ki, de lelked templomába nem nyílik meg a kapu, és nem vonulhat be rajta a dicsőség Királya?

(forrás: Szent Péter Missziós Imamoza-galom–remény közössége)

Ismeret-rovat: Ismeret a házszentelések kapcsán Nemrégiben még elég gyakori volt a különböző áldások kérése a keresztények között. A keresztények annak ellenére, hogy erre nem volt semmilyen kötelező törvény, kérték egyes személyek és tárgyak megáldását. Ez vallásosságunk egyik kifejezője volt. Ma sok városi környezetben kezd eltűnni az áldások igénylése. Ennek nemcsak az az oka, hogy egyesek babonaságnak tekintik őket, sokkal mélyebben kell keresni az indítóokokat. Tanúi vagyunk ui. az elvilágiasodás (szekularizáció) folyamatának, amely többek között azt tartja, hogy a meglévő valóság önálló, független az Istentől önmagában is nagy értékeket rejt, és ezért nincs szüksége még külön Isten áldására. Sokan nem értik, hogy az áldás - személyek, élőlények és tárgyak megáldása - mivel gazdagítja a meglévő valóságot. Az áldás elvilágiasodott fölfogása szerintünk egyoldalú. Ezért jó, ha elsősorban a zsidó nép vallásos tapasztalatához megyünk vissza, hogy meglássuk az áldás sokrétűségét, eredeti és mélyebb értékét. A kereszténység a zsidó néptől vette át mint drága hagyatékot. Az áldások, a szentelmények nem keresztény eredetűek. Az "áldás" (berakhat) szónak gazdag tartalma van a zsidóságban. Elsősorban azt az áldást jelenti, amely Istentől jön. Isten az, aki megáld mindent. Isten nemcsak az étellel áldja meg az élőlényeket (teremtés!), hanem továbbra is fönntartja az életet és az emberi nemet, valamint az élőlényeket. Ezzel kapcsolatban elég ha elolvassuk a Szentírásból a teremtés történetét. Másodsorban az ember igényli vágyaiban és imaiban az Isten áldását. A hívő izraelita úgy tartotta, hogy Isten áldását ki lehet esdekelni imával és kérréssel. Ezenkívül magának vallotta azt a jogot, hogy ő is áldjon, hiszen Isten képmására van teremtve. Ha Isten áld, akkor ő is áldhat. Ezzel a fölfogással van összhangban az a szokás, hogy az apa megáldja fiát (gondoljunk Jákob áldására). Az ilyen áldás arra a meggyőződésre utal, hogy az újabb ajándékot jelent az életre és a természetre nézve. Harmadszorra: az ember is áldja az Istent, azzal, hogy hálát ad neki jóságáért, ajándékaiért és jóindulatáért, amit a teremtésben és az áldásban nyilvánít ki. A bibliai áldások (pl. Ábrahám szolgájának áldása Ter 24, 26-27) szerkezetében három, ill. négy fontos mozzanatot különböztetünk meg. 1. Bevezető áldás, rövid szokásos hálaadás Istennek, és gyönyörködés műveiben; 2. Csodálatos tettek fölidézése, amelyet Isten művelt a teremtésben és népének történetében, továbbá a csodálat és a hálaadás okainak fölsorolása; 3. Befejezés, amely újból emlékeztet a hálaadás fő indítóokaira; 4. Isten csodálatos tetteinek a fölidézését gyakran könyörgő ima követi, amelyben a hívő kéri Istent, hogy a jelen szükségleteknek megfelelően, valósítsa meg a múltban megkezdett jóságos tervét. Krisztus Urunk az ószövetségi áldásoknak megfelelően áldja az embereket (gyerekeket, tanítványait mennybemenetele előtt) és Istent (lakoma és más alkalmakkal). Az óskeresztények is átvették az áldás szokását. Az Isten felé irányuló áldásukat legjobban az Eukarisztia fejezte ki, de használják a hagyományos zsidó áldásokat is. Pál apostol leveleit rendszerint áldással

kezdi, amelyben hálát ad Istennel, hogy Jézus Krisztus halála és feltámadása által életet és reményt adott azoknak, akik elfogadják az üdvösség örömhírét. A kereszténység történelme folyamán az áldás értelmezése is átalakuláson ment át. A keresztények elkezdtek áldani az étellel teremtmenyeket is, ami sokszor az egzorcizmushoz vezetett. A dicsőítő áldás háttérbe szorult és fokozatosan eltűnt a keresztény gyakorlatból. Helyét a megszentelő áldás vette át, amellyel már a 3. század elején találkozunk Hyppolitosz Apostoli hagyománya említéssel pl. az olaj, a sajt és olajbogyó, a tej és a méz, a testvéri pohár (agape), a gyümölcsök és virágok megáldását. ("Minden élelemért hálát kell adni a szent Istennek és az ő tiszteletére kell magunkhoz venni."). Ezeknek az áldásoknak a szövegéből jól látható, hogy az áldásnak megszentelő célja van. Említésre méltó még a víz és az asztali megáldása, hiszen nagy befolyást gyakorol az áldás értelmezésére a kereszténység rákövetkező évszázadaiban. A közösséges vízet nemcsak azért áldják meg, hogy keresztvízként szolgáljon a szent cselekményben, hanem azért is, hogy kivegyék a Rossz hatalma alól, és elárassza a Szentlélek. Az asztali áldás, amely sokáig használatban volt, egy másik jellegzetességét is kifejezi az áldásnak: a megáldott ételt nem akarják elkülöníteni valamilyen szent használatra, de az áldás által az emberek javát kell szolgálnia. Később különböző szertartáskönyvek jelennek meg, amelyek áldásokat is tartalmaznak. E könyvek alapján véve követik az Apostoli hagyomány szellemét. Az Egyház a megszentelő áldás által ki akar vonni egyes tárgyakat a csupán világi használat alól, és vallásos, istentiszteleti célra rendelni. Vagy más megfogalmazással: az ember bűnbeesésével együtt a teremtés is a sátán hatalma alá került. A megszentelő áldásnak az a célja, hogy a teremtmenyeket újból Isten hatalma alá rendelje. A házszentelés e füzetecskejének összeállításával és kiadásával segítségére akarunk lenni a lelkipásztoroknak és híveknek, hogy a családi otthon megszentelése által személyüket és otthonukat Isten jósága kísérje, hogy méltó módon saját megszentelődésükre és üdvösségre használják fel azt, amit az Úrtól kaptak hajlékul. (Forrás: www.szepepi.hu)

HIRDETÉSEK

- + Vízkereszt házszenteléseket örömmel vállalunk a korábbi évek gyakorlatának megfelelően, előzetes egyeztetés szerint.
- + Az idei Ökumenikus Imahét most vasárnap (január 26-án) 18.00 órakor az esztergomi Bazilikában, ahol Harmai Gábor plébános hirdet ígét.
- + Jövő vasárnap Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe. Kérjük a kedves híveket, hogy a szentmisére, gyertyaszentelésre ne felejtkezzenek el magukkal hozni gyertyát!

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz

Magyar Katolikus Rádió: Fm 92,5 Mhz

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízvárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu